

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Разград, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДОРОТЕЯ ЕНЧ. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **НАТАЛИЯ Д. ТОДОРОВА**
като разглежда докладваното от **ДОРОТЕЯ ЕНЧ. ИВАНОВА**
Административно наказателно дело № 20243330200038 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от А. И. Г. от гр. Русе против ЕФ № 8504287180 от 21.09.2020г. на Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, с който на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение на чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 от същия закон. В жалбата сочи, че ЕФ е връчен на 04.01.2024г. и е изтекъл предвидения давностен срок по чл.80 от НК, поради което моли ЕФ да бъде отменен изцяло с присъждане на направените по делото разноски. При редовност в призоваването не се явява представител в с.з., като в депозираните писмени бележки доразвива доводите за изтекла давност, като претендира и присъждането на разноски.

Въззиваемата страна – АПИ НТУ - София, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Симеонова счита жалбата за неоснователна, а ЕФ за правилен и законосъобразен, поради което моли да бъде потвърден. Счита, че не е изтекъл давностния срок по чл.81, ал.3 от НК, поради което фиша е редовен. Претендира и юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура - Разград, при редовност в призоваването, не се явява представител и не заявява становище по жалбата и НП.

Районен съд - Разград, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.09.2020г. в 09:48 часа от устройство № 10231, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път I-2 км 76+664, било заснето и установено нарушение на лек автомобил Ауди А 3 с рег. № Р****КМ, изразяващо се в това, че за

посоченото ППС не е заплатена пътна такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на ППС.

Към преписката са приложени ЕФ, известие за доставяне на ЕФ № 8504287180, справка за собственост на МПС, създаден доклад от Електронната система за събиране на пътни такси, 2 бр. снимки, заповед № РД-11-4/21.01.2020г., ведно с протокол.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт, а разгледана по същество се явява основателна и доказана.

В случая съдът намира, че е изтекла давността за наказателно преследване, позовавайки се на чл.11 от ЗАНН във вр. с чл.80, ал.1, т.5 от НК и ТП № 1 от 27.02.2015г. на ВКС по тълк.дело № 1/2014г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС.

В действащия ЗАНН са регламентирани два вида давност-погасителна давност, с изтичането на която се погасява възможността на компетентния орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение /чл.34 от ЗАНН/ и изпълнителската давност, с изтичането на която се погасява възможността компетентният орган да реализира изтърпяването на наложеното наказание /чл.82 от ЗАНН/. Липсва обаче разпоредба относно института на погасителната давност, така както тя е уредена в чл.80, ал.1 и чл.81, ал.3 от НК. Тази празнота създава един правен абсурд- наказателното преследване може да бъде погасено при изтичане на давността по чл.80, ал.1 от НК, респ. по чл.81, ал.3 от НК и съответно наказателните органи се съобразяват с това, докато административнонаказателното преследване остава неограничено във времето и администрацията може да протака действията си до безкрай.

Предвид липсата на такава уредба, именно препращащата норма на чл.11 от ЗАНН преодолява тази празнота на закона. В този смисъл е и съдебната практика.

Процесното административнонаказателното преследване е било възбудено със съставянето на ЕФ срещу жалбоподателя, което е станало на 21.09.2020г. Това процесуално действие е от категорията на тези по чл. 81, ал. 2 от НК прекъсващо давността, тъй като е предприето срещу конкретно лице, за конкретно деяние, т. е., има необходимата предметна и персонална насоченост. Съгласно нормата на чл. 81, ал. 2 от НК след свършване на действието прекъсващо давността, започва да тече нова тригодишна давност. От доказателствата по делото се установява, че след издаване на ЕФ структурата на АПИ е предприела действия за връчването му с препоръчано писмо с обратна разписка, като ЕФ е достигнал до адресата – жалбоподателя Г. на 04.01.2024г., на която дата му е връчен. Датата на връчване е безспорна между страните, тъй като се потвърждава от въззиваемата страна в съпроводителното писмо към преписката и приложеното копие от известие за доставяне. Следователно, от последното прекъсващо давността действие - 21.09.2020г., до датата на връчване на електронния фиш – 04.01.2024г. е изминал срок по-дълъг от три години.

При тези обстоятелства, изтеклата към 04.01.2024г. тригодишна давност за преследване по чл. 81, ал. 2, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11

от ЗАНН има за последица отпадане на възможността спрямо евентуалния нарушител да може да бъде завършено започналото административнонаказателно преследване с реализиране на отговорността му за констатираното административно нарушение.

При изтекла обикновена давност за преследване, срокът на абсолютната давност /в случая четири години и половина/ е неприложим.

Предвид изложеното, констатираното изтичане на срока на обикновената давност за преследване в хипотезата на чл. 81, ал. 2, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН обуславя отмяна на обжалвания ЕФ като единствена законосъобразна последица.

Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК /чл.143, ал.1 от АПК/, като в случая на жалбоподателят следва да бъдат присъдени направените разноски по настоящото производство представляващи адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 400 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН ЕФ № 8504287180 от 21.09.2020г. на Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, с който на основание чл.179, ал.3фвъв вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП на А. И. Г. от гр. Русе, му е наложена глоба в размер на 300 лв. за нарушение на чл.139, ал.5 и ал.6 във вр. с чл.102, ал.2 от същия закон.

ОСЪЖДА Агенция пътна инфраструктура гр. София ДА ЗАПЛАТИ на А. И. Г. от гр. Русе за разноски по производството сумата от 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____